

РЕШЕНИЕ

№ 25628

гр. София, 24.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав, в
публично заседание на 08.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4835** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „Меги ВС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район Л., [улица], офис 1, чрез управителя Ц. П. Д., срещу Ревизионен акт (РА)№ Р-22221024006759-091-001/31.10.2025 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) С., потвърден с Решение № 215 от 12.02.2026 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление НАП, с който акт в тежест на дружеството са определени допълнителни задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 20 198,23 лв. и лихви за забава в размер на 2 115,57 лв. за периода от м.07.2024 г. до м.09.2024 г.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на РА се претендира отмяната му. Жалбоподателят оспорва изводите на приходната администрация, като ги намира за необосновани и незаконосъобразни. Твърди, че са нарушени императивни процесуални правила и общи принципи на данъчния процес, разписани в чл. 3, ал. 2 и ал. 3, чл. 5, чл. 6, ал. 3 и чл. 37, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 170, ал. 1 от АПК. Счита, че не са изяснени фактите от значение за определяне на публичните му задължения. Изразява несъгласие с подхода за автоматично приравняване на липсващата касова наличност като скритото разпределение на печалбата. Акцентира, че не са налице доказателства за прехвърляне на средства в полза на едноличния собственик на капитала или на други лица. Според оспорвания липсващата сума представлява оборотни средства за дейността на фирмата, а не средство за лично облагодетелстване, още

повече че дружеството няма натрупана неразпределена печалба.

Ответникът - директорът на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) – С. при Централно управление на НАП, чрез юрк. Н., оспорва жалбата. Концентрира спора до въпроса дали е скрито разпределение на печалбата. Изтъква, че органите по приходите многократно са изисквали от дружеството да установи обективното наличие и местонахождение на декларираните значителни суми в брой, което не е сторено. С позоваване на ЗКПО счита, че недоказаната касова наличност се явява липсваща и се приравнява на изплатен дивидент. Следователно фактическото основание за установяване на данъка е доказано по несъмнен начин. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221024006759-020-001/16.21.2024 г. (л. 13), издадена от Г. М. В. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместващ Т. Б. Г., е възложена ревизия на „Меги ВС“ ЕООД за определяне на задълженията му за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица за периода от 01.07.2024 г. до 30.09.2024 г. от ревизиращ екип в състав Д. П. Д. - главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и И. Б. Н. - инспектор по приходите в ТД на НАП С..

ЗВР е връчена на ревизираното лице по електронен път - по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 ДОПК, на дата 7.01.2025 г. (л. 16). Изменена е с последващи заповеди с № Р-22221024006759-020-002 от 14.03.2025 г. (л. 17), № Р-22221024006759-020-003 от 16.04.2025 г. (л. 20) и № Р-22221024006759-020-004 от 15.05.2025 г. (л. 23), с които срокът за извършване на ревизията е продължаван, последно до 17.06.2025 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22221024006759-092-001/14.07.2025 г., връчен на 22.07.2025 г. (л. 33), срещу който не е подадено възражение по реда и в срока на чл. 117, ал. 5 ДОПК.

Ревизията е приключила с оспорения в настоящото производство РА, връчен по електронен път на 04.11.2025 г. (л. 38), с който са определени допълнителни задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 20 198,23 лв. и лихви за забава в размер на 2 115,57 лв. за периода от м.07.2024 г. до м.09.2024 г.

В хода на ревизията е установено, че ревизирият субект е дружество с ограничена отговорност, в което от 08.09.2021 г. едноличен собственик на капитала и управител е Ц. П. Д.. Дружеството е с адрес на управление в [населено място],[жк], [улица], офис № 1. Извършва дейност по техническо обслужване и ремонт на автомобили и годишни технически прегледи (ГТП) в нает обект в [населено място],[жк]. За извършване на дейността си дружеството притежава Разрешително № 536 от ИА „Автомобилна администрация“ и има назначени 6 лица по трудов договор.

С цел обективното установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения на ревизираното лице, в хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, които са подробно описани в констативната част на изготвения РД, явяващ се неразделна част от РА, по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения.

В отговор са представени оборотни ведомости за месеците юни, юли, август и септември 2024 г. От анализа им е установено от приходните органи, че по дебита на сметка 501 „Каса в лева“ се

отчита постоянно нарастващо крайно салдо. Към 30.09.2024 г. счетоводно отчетената касова наличност възлиза на 403 964,56 лв.

С цел инвентаризация на касовата наличност е извършено посещение на адреса на управление в [населено място], [улица], офис 1, където не е открит представител на ревизирия субект.

Последвала е проверка на място в обект „пункт за ГТП“ в[жк]. Констатирана е касова наличност от 450,00 лв., представляваща текущ дневен оборот. По данни на служителите С. П. и А. Н. средствата от продажби се предават всеки ден, като се отчитат на В. К. /също служител/.

При извършената насредна проверка на едноличния собственик и управител Ц. П. Д., същият декларира писмено, че дружеството не разполага с касова наличност в размер на 403 964,56 лв. Не представя документи за изразходване на сумата. Заявява, че дружеството се финансира от търговската си дейност. Няма привлечени средства /кредити/, а банковата сметка е запорирана от НАП. Декларира, че разплащанията с контрагентите и с персонала се извършват в брой, като част от средствата се съхраняват в касата на дружеството. Посочва, че е издал няколко нотариално заверени пълномощни, като едно е на служителя В. К. С., който е упълномощен да се занимава с ежедневни задачи в държавната и данъчната администрация. Другите пълномощни са за счетоводството и за получаване на документация и поща. Декларира, че няма информация за получавани парични суми, изплатени възнаграждения и дивиденди.

При насредна проверка на служителя В. К. С. (автомонтьор) същият посочва, че той е упълномощен единствено да подпомага дейността на дружеството пред държавните администрации и няма отношение към липсващите средства. Заявява, че "материалното положение на дружеството не е добро и е затруднено, като много често и заплатите се бавят".

Проверката в информационната система на НАП е установила, че РЛ има регистриран ЕКАФП с дистанционната връзка, от което са отчетени приходи в група Б, съвпадащи количествено с осчетоводените дебитни обороти по сметка 501 „Каса“ за месеците юли (29 625,00 лв.), август (26 875,00 лв.) и септември (25 360,00 лв.) 2024 г.

Въз основа на събрания доказателствен материал, ревизиращият екип е счел, че сумата от 403 964,56 лв. е налична по счетоводни данни, но реално не съществува в патримониума на предприятието към 30.09.2024 г. Ревизираното лице не е представило доказателства за местонахождението и изразходването ѝ. Прието е, че е налице хипотезата на „скрито разпределение на печалбата на предприятието“ съгласно § 1, т. 5, б. „а“ от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за корпоративно подоходно облагане (ЗКПО). На основание § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО извършеното скрито разпределение е приравнено на изплатен дивидент. При действието на чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ е определена данъчна основа за облагане, представляваща брутният размер на неотчетената и липсваща касова наличност към края на отчетния период (30.09.2024 г.) - 403 964,56 лв. При съобразяване на данъчната ставка от 5 на сто съгласно чл. 46, ал. 3 от ЗДДФЛ е определен данък върху дивидента, възлизащ на 20 198,23 лв. Прието е, че съгласно чл. 65, ал. 3 от ЗДДФЛ предприятието-платец на дохода („МЕГИ ВС“ ЕООД) е било задължено служебно да удържи и внесе този данък в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляването – т.е. до 31.10.2024г. Дружеството не е изпълнило това си задължение, независимо от изпратената покана по чл. 55 от ЗДДФЛ. Поради тази причина, на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ, върху главницата от 20 198,23 лв. е начислена лихва за забава, изчислена към датата на издаване на РА в размер на 2 115,57 лв.

Ревизионният акт е обжалван и потвърден в оспорената част с Решение № 215 от 13.02.2026 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

Решението е връчено по електронен път на 16.02.2026 г. (л. 10).

Съдебното оспорване на РА е иницирано на 24.02.2026 г.

С определение № 19608 от 20.05.2026 г. съдът е конституирал страните и е разпределил доказателствената тежест между тях. На жалбоподателя е указано, че следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, вкл. твърденията, че сумата от 403 964,56 лв., представляваща касова наличност на дружеството към 30.09.2024 г., счетоводно отчетена по дебита на сметка 501 „Каса в лева“, формира оборотни средства на дружеството, респ. че тези средства са вложени в дейността му, за което следва да се представят съответните разходни документи. На ответника е указано, че е в негова тежест да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт /конкретно твърдението за извършено скрито разпределение на печалбата, осъществено в последното тримесечие на 2024 г. чрез разпореждане в полза на едноличния собственик на капитала на РЛ на сумата от 403 964,56 лева, посочена като счетоводно налична към 30.09.2024 г./, както и правното твърдение за наличие на обект на облагане – доходи от дивиденди, обусловили установеното с РА задължение за окончателен данък по чл. 38, ал. 3 ЗДДФЛ. Ответникът следва да установи изпълнението на законовите изисквания за издаването на РА, включително че органите по приходите, подписали ЗВР, РД и РА са разполагали с материална и персонална компетентност за издаването му, както и че имат валидни квалифицирани електронни подписи.

В проведеното на 08.06.2026 г. открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. В молба на л. 108 от делото излага доводи по съществуването на спора, които са идентични с тези в жалбата. Не ангажира доказателства, не прави доказателствени искания.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт, след проведено срещу него задължително административно обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална и персонална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В случая ревизията на жалбоподателя е възложена със ЗВР, издадена от Г. М. В. - Н. на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., в качеството ѝ на заместник на Т. Б. Г., последният оправомощен със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 11). За заместването на титуляра на правомощието за възлагане на ревизията е представена заповед № РД-84-2200-1213/11.12.2024 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 109), издадена във връзка с предложение изх. № 1552-399/11.12.2024 г. на директора на Дирекция „Контрол“ (л. 109 гръб). Ревизионният акт е издаден от органът, възложил ревизията - Т. Б. Г., и определеният със ЗВР за ръководител на ревизията – Д. П. Д., т. е. от лица, разполагащи с материална компетентност съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не се констатираат съществени нарушения на процесуалните правила, които да компрометират законосъобразността на РА. В хода на ревизионното производство са предприети редица процесуални действия с оглед обективното и безпристрастно установяване на фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията по ЗДДС. Доказателствата са събирани по предвидените в ДОПК способы. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на което са представени писмени доказателства, описани в РД. Направени са съответните служебни справки. Изискани са документи и писмени обяснения от трети лица. Всички събрани и приобщени към ревизионната преписка документи са подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. Ревизирания субект е надлежно уведомен за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на акта:

Съгласно § 1, т. 8 от ДР на ЗДДФЛ, във връзка с § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б".

От събраните по делото доказателства, включително представените оборотни ведомости, хронологични счетоводни регистри и писмени обяснения на управителя, по несъмнен начин се установява, че към датата на извършената от органите по приходите проверка по счетоводни данни в касата на дружеството е следвало да бъде налична сума в размер на 403 964,56 лв. Безспорно е обаче, че такава фактическа наличност не е установена. Дружеството не е представило доказателства нито за разходването на посочените средства, нито за тяхното съхраняване на друго място, нито за лицето, което ги държи или управлява.

Недоказана остана защитната теза на жалбоподателя, че средствата представляват оборотни парични ресурси, използвани за плащания към доставчици и за изплащане на трудови възнаграждения. В подкрепа на тези твърдения не са представени никакви първични или вторични счетоводни документи - разходни касови ордери, платежни документи, ведомости за заплати, фактури, приемо-предавателни протоколи или други доказателства, удостоверяващи извършването на конкретни стопански операции.

Следва да се подчертае, че счетоводните данни са създадени и поддържани от самото дружество и като такива го обвързват. След като в счетоводните регистри е отчетена касова наличност в размер на 403 964,56 лв., а при проверката такава липсва, именно върху жалбоподателя пада доказателствената тежест да установи по безспорен начин къде се намират средствата или на какво правно и фактическо основание са напуснали касата на дружеството. Тази доказателствена тежест произтича както от общите правила на доказването в административния процес, така и от принципите на Закона за счетоводството, според които всяка стопанска операция следва да бъде надлежно документирана и проследима.

Съгласно чл. 3 и чл. 9 от ЗСч счетоводството следва вярно и честно да представя имущественото и финансовото състояние на предприятието, а всяка стопанска операция подлежи на документално отразяване. В този смисъл записванията по сметка 501 „Каса в лева“ представляват изявление на самото дружество относно размера на притежаваните парични средства към даден момент (в случая към 30.09.2024 г.). Когато впоследствие се установи, че отразените в счетоводството парични средства фактически липсват, а липсата им не е подкрепена с надлежни документи, несъответствието между счетоводната информация и действителното имуществено

състояние следва да бъде обяснено именно от ревизираното лице, което да даде убедително обяснение за съдбата на липсващите средства и да представи съответните доказателства за тяхното разходване. Такива доказателства не са представени. Напротив, в хода на ревизионното производство самият управител изрично е заявил, че дружеството не разполага с отразената в счетоводните му регистри касова наличност. Това изявление представлява извънсъдебно признание на неизгоден за дружеството факт и кореспондира напълно с установеното от приходните органи фактическо положение.

Съгласно чл. 53, ал. 1 ТЗ всеки търговец е длъжен да води счетоводство, което да отразява движението на имуществото на предприятието. Според принципа на документалната обосноваване по чл. 10 от ЗКПО и разпоредбите на ЗСч всяко намаляване на касовата наличност следва да бъде удостоверено с редовно съставени първични счетоводни документи. При липсата на такива документи твърденията за извършени плащания към доставчици и служители остават голословни и не могат да бъдат противопоставени на официално водените от самото дружество счетоводни регистри. При тези данни правилен е изводът на ревизиращия екип, че паричните средства са напуснали патримониума на дружеството без установено стопанско основание и без насрещна престация в полза на дружеството. Именно подобно имуществено разместване законодателят квалифицира като скрито разпределение на печалбата. За приложението на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО не е необходимо да бъдат установени формално решение за разпределяне на дивидент или конкретни счетоводни операции, озаглавени като „дивидент“. Достатъчно е да бъде доказано, че активи на дружеството са напуснали неговия патримониум без каквато и да е документална обосновка. В разглеждания случай именно икономическата същност на установеното имуществено разместване - извеждане на парични средства на дружеството без доказано стопанско основание и без насрещна престация, обосновава приложението на § 1, т. 5, б. „а“ от ДР на ЗКПО.

Изводът, който се налага е, че събраните в ревизията на жалбоподателя документи по категоричен начин доказват, че липсват касови наличности и тези липсващи касови наличности не са изразходвани за дейността на дружеството, доколкото не са налице доказателства за противното, което е достатъчно да се аргументира скрито разпределение на печалба в размер на липсващата касова наличност и съответно облагане с данък дивиденти. В този смисъл по аналогичен казус - Решение № 7249 от 11.06.2020 г. на ВАС по адм. дело № 845/2020 г. и Решение № 6183 от 27.05.2020 г. на ВАС по ад. дело № 12308/2019 г.

Неоснователни са твърденията в жалбата за субективно тълкуване на доказателствата от страна на приходната администрация. Изводите на ревизиращия екип са основани изцяло на представените от самото дружество счетоводни документи, както и на констатираното несъответствие между счетоводната и фактическата касова наличност. Органите по приходите са предоставили многократно възможност на дружеството да представи обяснения и доказателства относно липсващите средства, но такива не са били ангажирани.

Несподелима е и тезата, че използването на средства за лични цели би било икономически нелогично и би довело до финансово затруднение на дружеството. Данъчните последици се определят въз основа на установените факти, а не въз основа на предполагаеми икономически мотиви.

Предвид изложеното съдът приема, че органите по приходите са доказали по безспорен начин както основанието, така и размера на установените с ревизионния акт данъчни задължения. Жалбоподателят не е представил нито едно годно доказателство, което да обори констатациите на ревизията или да установи законосъобразно основание за липсата на отчетените парични средства. Ето защо правилно и законосъобразно липсващата касова наличност е квалифицирана

като скрито разпределение на печалбата, респективно като доход от дивидент за целите на данъчното облагане, поради което ревизионният акт следва да бъде потвърден изцяло.

При този изход на делото ответникът има право на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 161, ал. 1, вр. чл. 37 ЗПП и чл. 24, изр. второ НЗПП в размер на 70 евро.

Водим от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Меги ВС“ ЕООД срещу Ревизионен акт № Р-22221024006759-091-001/31.10.2025 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите С., потвърден с Решение № 215 от 12.02.2026 г. на директора на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА „Меги ВС“ ЕООД да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящото производство в размер на 70,00 (седемдесет) евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението му на страните.

Същото да се съобщи по реда на чл. 137 АПК, § 2 ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: